

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1972/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120432081
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120432081.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BEACH CLUB KOŠICE s.r.o., so sídlom Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 47 240 032, proti povinnému: Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, IČO: 46 166 475, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Mária Nogová, so sídlom exekútorského úradu Hroncova 1, 040 01 Košice, pod sp. zn. 412EX 598/20, v konaní o vymoženie 301510,31 EUR, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 3. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 3. mája 2021 vydané vyšším súdnym úradníkom v časti I. výrokovej vety mení tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamieta.

II. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 3. mája 2021 vydané vyšším súdnym úradníkom v časti III. výrokovej vety mení tak, že oprávnenému nepriznáva náhradu trov konania spojených s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

III. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 3. mája 2021 vydané vyšším súdnym úradníkom v časti IV. výrokovej vety zrušuje.

IV. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 3. mája 2021 vydané vyšším súdnym úradníkom v časti II. výrokovej vety zostáva nedotknuté.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 23.11.2020, sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky v celkovej výške 301510,31 EUR, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 26Cbi/14/2016 zo dňa 21.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.06.2020 a Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 30Cbi/14/2016 zo dňa 25.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo výroku II. a III. dňa 17.06.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/1972/2020 dňa 04.12.2020 súdneho exekútora JUDr. Mária Nogová, so sídlom exekútorského úradu Hroncova 1, 040 01 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. 412EX 598/20 (ďalej len „súdny exekútor“). Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 04.12.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1972/2020 zo dňa 03.05.2021, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd exekúciu zastavil v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (výrok I.), námietku povinného týkajúcu sa zaujatosti súdneho exekútora zamietol (výrok II.), povinnému náhradu trov exekučného konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaným

návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok III.) a oprávnenú zaviazal nahradiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 36 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti jeho uznesenia. (výrok IV.).

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného ako aj predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že: „Predložená Notárska zápisnica osvedčuje úhradu záväzku vymáhaného v tomto exekučnom konaní. Povinný totiž v čase plnenia (dňa 23.10.2020) nebol kvalifikovaným spôsobom oboznámený so zmenou v osobe svojho veriteľa (Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 02.10.2020 bolo povinnému doručené dňa 05.11.2020, t.j. až po úhrade celého záväzku dňa 23.10.2020), na základe čoho sa v zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka zbavil svojho celého záväzku, ktorý je predmetom vymáhania v tomto exekučnom konaní, a to plnením v prospech postupcu spoločnosti MarS MS s.r.o. pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, čo súdu vyplýva z predloženej Notárskej zápisnice, ako aj z iných listinných dôkazov. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že exekúcia voči povinnému začala nedôvodne“. Vzhľadom na skutočnosť, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, súd v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, exekúciu zastavil.

5. Proti predmetnému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, a to konkrétne voči jeho I. a IV. výrokovej vete. Oprávnený v podanej sťažnosti uviedol, že konajúci súd v napádanom uznesení nedal dostatočnú odpoveď na ním vznesené argumenty, ktoré nepochybne majú význam pre samotnú podstatu skúmanej otázky, a to napriek tomu, že ich v konaní riadne označil reagujúc na povinným (oneskorene) predložené dôkazy. Oprávnený tak sťažnosťou napadnuté uznesenie považuje za arbitrárne, nepreskúmateľné, a teda aj nezákonné. Vady predmetného uznesenia oprávnený v sťažnosti vymenoval v nasledovnom rozsahu: „a) Konajúci súd sa nijako nevysporiadal s námietkou oprávneného týkajúcou sa skutočného momentu dôjdenia oznámenia o postúpení pohľadávky povinnému, a to napriek tomu, že oprávnený na túto skutočnosť výslovne v podaní zo dňa 31.03.2021 poukázal. Súd tak neaplikoval a ani sa nijako v Napádanom uznesení nezaoberal aplikáciou relevantných právnych noriem (najmä § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a celkovo sa nijako nezaoberal otázkou momentu doručenia predmetného oznámenia okrem konštatovania dátumu prevzatia zásielky na pošte. b) Konajúci súd sa v Napádanom uznesení s otázkou aplikácie § 61f ods. 1 Exekučného poriadku, kľúčovou pre posúdenie otázky úhrady vymáhaného nároku, nijako nevysporiadal a v odôvodnení Napádaného uznesenia ju vôbec nespomína, a to napriek tomu, že oprávnený na túto skutočnosť výslovne v podaní zo dňa 31.03.2021 poukázal. Pritom ide o zvlášť podstatnú okolnosť, keďže pri nepochybnom naplnení hypotézy ustanovenia § 61f ods. 1 Exekučného poriadku plnenie povinného zo dňa 23.10.2020 nevyvolalo žiadne hmotnoprávne účinky. Napriek uvedenému k uvedenej otázke nie je v Napádanom uznesení ŽIADNA ZMIENKA. c) Konajúci súd sa tiež vôbec nezaoberal namietanou otázkou, že z exekučných spisov vedených Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Ek/1210/2020 (sp. zn. súdneho exekútora 412EX 405/20) a pod sp. zn. 37Ek/1297/2020 (sp. zn. súdneho exekútora 412EX 493/20) sa o postúpení pohľadávky dozvedel aj povinný, ktorý následne účelovo nepreberal dňa 16.10.2020 riadne zaslané Oznámenie o postúpení pohľadávky (až do dňa 05.11.2020). Oprávnený pritom navrhol vykonanie dokazovania pripojením predmetných spisov, avšak z Napádaného uznesenia nie je zrejmé prečo súd takýto dôkaz nevykonal, a to napriek tomu, že nimi mohla byť preukázaná vedomosť o postúpení pohľadávky na strane povinného. d) Konajúci súd sa nijako nezaoberal namietaným rozporom spočívajúcim v tom, že právna zástupkyňa už dňa 19.10.2020 konštatuje v návrhu na zastavenie exekúcie, že všetky pohľadávky boli uhradené a následne v návrhu na zastavenie tejto exekúcie už povinný tvrdí, že k úhrade došlo až dňa 23.10.2020. Súd sa ani touto otázkou vôbec nezaoberal a ponechal ju bez akéhokoľvek povšimnutia, a to napriek tomu, že má zásadný vplyv na otázku reálnosti domnejšej úhrady zo strany povinného. e) Konajúci súd prijal Napádané uznesenie na podklade dôkazov predložených povinným (na výzvu súdu) zjavne po lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, čo aj v zmysle záverov odbornej literatúry malo viesť k neprihliadaniu na nich. Zo strany konajúceho súdu tak išlo o ničím neodôvodnenú sudcovskú aktivitu a o zásadné narušenie princípu rovnosti strán v exekučnom konaní. Pritom dôkazy a vyjadrenia predkladané povinným neboli oprávnenému zasielané na vyjadrenie, ale tento sa o nich dozvedel len náhodou pri sledovaní elektronického súdneho spisu, čím znova bol narušený princíp rovnosti strán exekučného konania.“ Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhuje konajúcejmu súdu, aby zrušil napádané uznesenie a v exekučnom konaní riadne pokračoval.

6. Súd zaslal sťažnosť oprávneného na vyjadrenie povinnému. Povinný vo vyjadrení k tvrdeniam oprávneného uviedol, že pohľadávky spoločnosti MarS MS s.r.o. voči povinnému boli v celom rozsahu uspokojené, v dôsledku čoho dňa 23.10.2020 zanikli, pričom poukazom na pochybné konanie Martina Sokáča, v dôsledku ktorého dochádza k vzniku škôd na majetku povinného, ako aj poukazom na to, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná, povinný navrhuje, aby súd sťažnosť oprávneného v celom rozsahu zamietol a priznal povinnému nárok voči oprávnenému na náhradu trov exekučného konania v rozsahu 100 %. K jednotlivým sťažnostným argumentom oprávneného povinný uvádza: „Moment doručenia oznámenia o údajnom postúpení pohľadávky bol vyhodnotený správne, a to na základe riadneho vyhodnotenia dôkazov predloženého exekučnému súdu, pričom táto skutočnosť bola v uznesení o zastavení exekúcie zo dňa 03.05.2021 riadne odôvodnená. Výklad právnych noriem poskytnutý zo strany oprávneného k doručovaniu predmetného oznámenia je absurdný a nemožno ho na prejednávanú vec aplikovať. Avšak aj v prípade, ak by bol tento absurdný výklad v krajnom prípade pripustený, tak aj v takom prípade by toto oznámenie o údajnom postúpení pohľadávky nespôsobovalo vo vzťahu k spoločnosti Crow Aréna s.r.o. žiadne právne účinky, a to najmä s ohľadom na to, že doručenie predmetného oznámenia nebolo uskutočnené oprávnenou osobou (keďže toto oznámenie doručil Martin Sokáč v čase, keď už nebol konateľom spoločnosti MarS MS s.r.o., t.j. nemal na tento úkon oprávnenie, čo bolo spoločnosti Crow Aréna s.r.o. už pred doručovaním tohto oznámenia preukázané, a preto je tento úkon nulitný), ako aj s ohľadom na to, že už pred momentom uloženia predmetného oznámenia na pošte mala spoločnosť Crow Aréna s.r.o. vedomosť o tom, že Martin Sokáč už nie je oprávnený konať v mene spoločnosti MarS MS s.r.o., a preto akákoľvek zásielka doručená spoločnosti Crow Aréna s.r.o. od Martina Sokáča v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. po tom, čo bolo spoločnosti Crow Aréna s.r.o. preukázané odvolanie Martina Sokáča z funkcie konateľa spoločnosti MarS MS s.r.o., nemôže vyvolávať žiadne právne účinky. Navyše, doručenie predmetného oznámenia o údajnom postúpení pohľadávky nemohlo nadobudnúť ani účinky predpokladané v § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého dlžníkovi má postúpenie pohľadávky oznámiť postupca, avšak v tomto prípade došlo k oznámeniu len zo strany Martina Sokáča, ktorý už nebol konateľom postupcu, a teda zo strany samotného postupcu. K oznámeniu o údajnom postúpení pohľadávky ani nedošlo. Ustanovenie § 61f ods. 1 Exekučného poriadku má za cieľ motivovať povinného v priebehu exekučného konania k úhrade svojho dlhu voči oprávnenému prostredníctvom súdneho exekútora najmä za účelom uspokojenia nároku exekútora na trovy. Exekučný poriadok však na žiadnom mieste nebráni povinnému uhradiť dlh aj priamo oprávnenému. Pojem „párok“ podľa Exekučného poriadku (vrátane § 61 f ods. 1 Exekučného poriadku) je obsahovo širší ako pojem „záväzok“ podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 61f ods. 1 Exekučného poriadku sa vzťahuje na príslušné exekučné konanie a má dopad na oprávnenia exekútora v danom exekučnom konaní, avšak v žiadnom prípade nevylučuje možnosť povinného plniť priamo oprávnenému. To, že súdny exekútor je oprávnený pokračovať vo vymáhaní nároku aj napriek tomu, že povinný splnil vymáhanú pohľadávku priamo oprávnenému, neznamená, že objektívne nedošlo k zániku záväzku povinného voči oprávnenému zodpovedajúceho vymáhanej pohľadávke a k zníženiu nároku vymáhaného v exekučnom konaní. Navyše, vzhľadom na to, že zo strany údajného postupcu (MarS MS s.r.o.) k oznámeniu o údajnom postúpení pohľadávky ani nikdy nedošlo (keďže predmetné oznámenie zaslal len Martin Sokáč, ktorý už nemal oprávnenie konať v mene spoločnosti MarS MS s.r.o.), nemohli nastať ani účinky predpokladané v § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto sa dlžník (spoločnosť Crow Aréna s.r.o.) mohol zbaviť svojho záväzku aj plnením postupcovi, k čomu v tomto prípade došlo ešte pred začatím tohto exekučného konania (ktoré začalo až po zastavení predchádzajúcich exekučných konaní, počas ktorých došlo k zániku predmetných pohľadávok). Spoločnosť Crow Aréna s.r.o. riadne a včas preukázala zánik predmetných pohľadávok, ku ktorému došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie zo strany spoločnosti BEACH CLUB KOŠICE s. r. o. Túto skutočnosť mal exekučný súd za preukázanú, pričom ju vo svojom uznesení o zastavení exekúcie riadne odôvodnil. Keďže k úhrade záväzkov došlo ešte pred začatím tohto exekučného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 69Ek/I 972/2020, exekučný súd má povinnosť toto exekučné konanie zastaviť. Tvrdenia oprávneného sú účelové, nezakladajú sa na pravde a nie sú podložené žiadnymi dôkazmi. Akákoľvek údajná rozpornosť tvrdení povinného bola odstránená predložením jednoznačných dôkazov zo strany povinného, ktoré preukazujú, že k predmetnej platbe spôsobujúcej zánik pohľadávok, ktoré sú predmetom tohto exekučného konania, reálne došlo (a to ešte pred začatím tohto exekučného konania), preto akákoľvek pochybnosť oprávneného vyslovená vo vzťahu k tejto skutočnosti sú absurdné. Práve pochybné konanie Martina Sokáča svedčí o nepravdivosti a rozporuplnosti jeho tvrdení, ako aj o jeho účelovom konaní a o účelovom konaní oprávneného, cieľom ktorého je získať neoprávnený majetkový prospech.“ Záverom vyjadrenia povinný uviedol, že exekučný súd sa v odôvodnení svojho uznesenia

o zastavení exekúcie zo dňa 03.05.2021 dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými podstatnými a relevantnými otázkami a námietkami, ktoré mohli mať vplyv na spravodlivé posúdenie predmetnej exekučnej veci, a preto povinný napadnuté uznesenie považuje za vecne a právne správne.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. V zmysle ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

17. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného, je s ohľadom na nesprávne právne posúdenie veci vyšším súdnym úradníkom dôvodná a predmetné uznesenie vyššieho súdneho úradníka je potrebné zmeniť. Čo sa týka samotného nesprávneho právneho posúdenia veci vyšším súdnym úradníkom, toto spočíva v nesprávnom ustálení dňa, kedy bolo povinnému účinne doručené Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 02.10.2020.

18. Súd preto po preskúmaní exekučného spisu konštatuje, že v súvislosti s podanou sťažnosťou oprávneného je predovšetkým významné venovať sa posúdeniu účinkov doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky povinnému, a to z dôvodu posúdenia, či povinný ako dlžník bol oprávnený plniť jeho záväzok pôvodnému veriteľovi, t.j. postupcovi. Čo sa teda týka vyjadrenia povinného, že doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky mu malo dôjsť až dňa 05.11.2020, teda dňom vyzdvihnutia si

zásielky na pošte povinným, súd k uvedenému konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka je postupca (spoločnosť MarS MS s.r.o.) bez zbytočného odkladu povinný oznámiť dlžníkovi (povinnému) postúpenie pohľadávky. Oznámenie postúpenia pohľadávky je jednostranný adresovaný právny úkon postupcu, ktorého hmotnoprávne účinky nastávajú doručením dlžníkovi, resp. okamihom, keď dlžníkovi notifikačný prejav vôle postupcu dôjde podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupca doručoval oznámenie prostredníctvom pošty ako doporučený list, pričom zo súdom ustáleného skutkového stavu je zrejmé, že toto oznámenie bolo žalovanému prvýkrát doručované dňa 19.10.2020 a od tohto dňa bola následne zásielka uložená na pošte, súd rozhodujúci o sťažnosti má za preukázané, že napriek doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávky dňa 05.11.2020 prevzatím zásielky na pošte, účinky doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky nastali odo dňa, kedy mal povinný vedomosť o zásielke od postupcu a od tohto dňa sa objektívne mohol s obsahom zásielky oboznámiť, teda keď oznámenie o postúpení pohľadávky došlo do dispozičnej sféry osoby, ktorej je úkon adresovaný a takouto sférou sa rozumie aj uloženie poštovej zásielky na pošte, pričom nezáleží na momente, kedy si adresát zásielku vyzdvihne a oboznámi sa s ňou. Na základe uvedeného súd právne posúdil, že napriek prevzatiu oznámenia o postúpení pohľadávky z pošty dňa 05.11.2020, právne účinky doručenia nastali už k 19.10.2020, kedy oznámenie o postúpení bolo doručené do dispozičnej sféry povinného a od tohto momentu bol povinný povinný plniť postupníkovi (oprávnenému).

19. Poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že je potrebné priznať správnosti argumentov uvedených v sťažnosti oprávneného týkajúcich sa namietania nesprávneho právneho posúdenia momentu dôjdenia oznámenia o postúpení pohľadávky povinnému zo strany postupcu. Súd tak dáva do pozornosti, že aplikácia ustanovenia § 45 ods. 2 Občianskeho zákonníka obsahujúceho teóriu dôjdenia, je aplikáciou plne rešpektovanou v rozhodovacej praxi súdov (bližšie napríklad rozhodnutie Najvyššieho Slovenskej republiky zo dňa 31.01.2018, sp. zn. 4ObDo/73/2016). Preto ak povinný vo vyjadrení k sťažnosti uvádza, že aplikácia teórie dôjdenia na prípad doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky nie je prípustná a popiera tak samotný účel a zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka, súd dospel k záveru, že takejto obrane povinného nie je možné priznať právnu ochranu. Teória dôjdenia totiž vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta (povinného) právneho úkonu, pretože inak by povinný mohol účinkom prejavu vôle druhého subjektu (postupcu) zabrániť. Účinky splnenia oznamovacej povinnosti postupcu voči povinnému nemožno viazať na moment, kedy je povinný ako adresát ochotný zásielku uloženú na pošte vyzdvihnúť a oboznámiť sa s jej obsahom (bližšie v skutkovo rovnakej veci rozhodol Krajský súd v Prešove Rozsudkom zo dňa 12.11.2020 v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/25/2020), ale na moment, kedy sa toto oznámenie do sféry vplyvu adresáta dostane, t.j. keď mal povinný ako adresát objektívnu možnosť sa oboznámiť s obsahom zásielky, a to bez ohľadu na to, či tak skutočne urobil.

20. Aplikujúc vyššie uvedené právne posúdenie vychádzajúce z teórie dôjdenia, a teda z toho, že k účinnému oznámeniu postúpenia pohľadávky postupcom povinnému došlo dňa 19.10.2020, je potrebné prijať aj právny záver o tom, že dňa 23.10.2020 nebol povinný oprávnený plniť pohľadávku vymáhanú v tomto exekučnom konaní postupcovi (spoločnosti MarS MS, s.r.o.) s účinkami jej splnenia voči oprávnenému. Inými slovami povedané, v čase, keď povinný vykonal hotovostnú úhradu vymáhanej pohľadávky, o čom ako dôkaz predložil dotknutú Notársku zápisnicu osvedčujúcu právne významnú skutočnosť - odovzdanie hotovostných peňazí postupcovi (spoločnosti MarS MS, s.r.o.) dňa 23.10.2020, už spoločnosť MarS MS, s.r.o. nebola veriteľom povinného. Informácia o postúpení pohľadávky, teda postúpenie vymáhanej pohľadávky bolo postupcom (spoločnosťou MarS MS, s.r.o.) oznámené povinnému ako dlžníkovi Oznámením zo dňa 02.10.2020, ktoré bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 16.10.2020. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola dňa 19.10.2020 uložená na pošte, a teda týmto okamihom sa mohol povinný objektívne s jej obsahom oboznámiť, hoci k jej prevzatiu povinným došlo až dňa 05.11.2020. V okamihu vyplatenie hotovostnej peňažnej sumy za účelom splnenia okrem iného aj v tomto exekučnom konaní vymáhanej pohľadávky oprávneného nebola veriteľom povinného už spoločnosť MarS MS, s.r.o., nakoľko táto spoločnosť pohľadávku z exekučného titulu postúpila na oprávneného Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 02.10.2020. Uvedená skutočnosť sa dostala do sféry dispozície povinného dňa 19.10.2020, kedy povinný objektívne mohol zásielku s uvedeným oznámením prevziať na pošte. Skutočnosť, že si povinný vyzdvihol zásielku až dňa 05.11.2020 nemôže byť na ťarchu oprávneného, keďže k účinnému oznámeniu postúpenia pohľadávky postupcom povinnému došlo už dňa 19.10.2020, povinný sa nemohol zbaviť záväzku voči novému veriteľovi (oprávnenému) plnením postupcovi (spoločnosti MarS MS, s.r.o.). Z uvedených

dôvodov tak plnením povinného postupcovi dňa 23.10.2020, ktorú skutočnosť osvedčila predložená Notárska zápisnica, nedošlo k zániku záväzku vyplývajúcej z exekučného titulu. Tvrdenia povinného uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, podložené listinnými dôkazmi (Notárska zápisnica č. N 1645/2020, Nz 33783/2020, NCRIs 34301/2020 zo dňa 23.10.2020, Potvrdenie o splnení záväzkov zo dňa 10.11.2020) tak nie sú spôsobilé dosiahnuť zastavenie exekúcie, nakoľko k zániku vymáhanej pohľadávky jej deklarovaným uspokojením v prospech postupcu nedošlo.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že vyššie prijatým právnym záverom o tom, že plnenie povinného postupcovi dňa 23.10.2020 nemalo za následok zbavenie sa záväzku povinného voči oprávnenému, nakoľko na takéto konanie s účinkami zabavenia sa dlhu voči oprávnenému bol povinný oprávnený len do okamihu dôjdenia oznámenia o postúpení pohľadávky, t.j. do 19.10.2020, súd dospel k tomu, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je potrebné posúdiť ako nedôvodný a keďže vyšší súdny úradník tak v napadnutom uznesení pre nesprávne právne posúdenie neučinil, súd považuje za potrebné, aplikujúc ním prijatý právny záver, uznesenie vyššie súdneho úradníka zmeniť a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť. Súd tak zaobranie sa ďalšími argumentami oprávneného uvedenými v ním podanej sťažnosti považoval za irelevantné, nakoľko má za to, že prijatie vyššie uvedeného právneho záveru je dostatočným dôvodom na zmenu sťažnosťou napadnutého uznesenia.

22. Súd však považuje za potrebné vysporiadať sa s argumentáciou povinného uvedenou v jeho vyjadrení k podanej sťažnosti, a to argumentáciou pojednávajúcou o tom, že ak by aj súd aplikoval na posudzovanie momentu oznámenia postúpenia pohľadávky povinnému teóriu dôjdenia, a teda ustanovenia § 45 ods. 2 Občianskeho zákonníka, predmetné Oznámenie o postúpení pohľadávky je podľa názoru povinného nulitný právny akt, nakoľko v deň 19.10.2020 už nebol Martin Sokáč oprávnený vykonávať žiadne úkony v mene postupcu, pretože jeho funkcia konateľa zanikla už dňa 12.10.2020. Súd na margo týchto tvrdení povinného uvádza, že skutočnosť, že funkcia konateľa spoločnosti MarS MS, s.r.o. zanikla Martinovi Sokáčovi dňa 12.10.2020 jeho odvolaním, nie je v konaní sporná. Rovnako tak však v konaní sporné nie je, že Oznámenie o postúpení pohľadávky je datované dňom 02.10.2020 a podpísané Martinom Sokáčom ako konateľom postupcu, teda podpísané osobou oprávnenou v tom čase v mene postupcu konať. Argumentačná konštrukcia povinného založená na tom, že v čase odovzdania predmetného Oznámenia na poštovú prepravu t.j. dňa 16.10.2020, a následne v čase uloženia tejto zásielky na poštu dňa 19.10.2020, Martin Sokáč už nebol konateľom postupcu, je pre súd bez právneho významu. Súd totiž v rozsahu skúmania samotnej platnosti a zákonných náležitostí Oznámenia o postúpení pohľadávky ako jednostranného hmotnoprávneho úkonu postupcu skúmal okrem iného práve to, či je toto Oznámenie opatrené podpisom osoby konateľa, pričom dospel k jednoznačnému záveru, že Martin Sokáč dňa 02.10.2020 predmetné Oznámenie bol ako konateľ postupcu oprávnený opatriť jeho podpisom. Skúmanie toho, kto konkrétne dňa 16.10.2020 odovzdal zásielku obsahujúcu predmetné Oznámenie na poštovú prepravu, či sa jednalo o Martina Sokáča, ktorý už v tento deň 16.10.2020 nebol konateľom postupcu, alebo sa jednalo o zamestnanca alebo inú poverenú osobu postupcu, je pre posúdenie účinkov Oznámenia súdom irelevantné.

23. V súvislosti s celým argumentačným obsahom oprávneného a povinného uvádzaným v tomto exekučnom konaní súd poznamenáva, že pozornosti súdu neunikla zrejma rozpornosť vzájomných tvrdení účastníkov. Táto rozpornosť je v mnohých ohľadoch pre súd pozoruhodná práve v tom, že zatiaľ čo spoločnosť MarS MS, s.r.o. (postupca) nie je účastníkom tohto exekučného konania, konanie tejto spoločnosti každý z účastníkov exekučného konania vykladá vo svoj prospech z pohľadu toho, kto v danom čase bol oprávnený v mene tejto spoločnosti konať ako jej konateľ. Uvedené tvrdenia a ich rozpornosť však narážajú jednak na problematiku účinkov zápisu zmeny osoby konateľa postupcu do obchodného registra, ktoré majú len deklaratórny charakter, ako aj na problematiku materiálnej publicity obchodného registra, ktorá znamená že údaje zapísané v obchodnom registri sú účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia. Uvedené platí v situáciách, keď jedna a tá istá spoločnosť MarS MS, s.r.o. dňa 02.10.2020 ako postupca uzatvára Zmluvu o postúpení pohľadávky a v tento istý deň vypracováva Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované povinnému, následne dňa 16.10.2020 odosiela na poštovú prepravu toto Oznámenie o postúpení pohľadávky spísané dňa 02.10.2020, ktoré sa do dispozičnej sféry povinného dostáva dňa 19.10.2020, a v rovnaký deň t.j. dňa 19.10.2020 v inom exekučnom konaní na Okresnom súde pod sp. zn. 60Ek/1249/2020 spoločnosť MaRS MS, s.r.o. deklaruje, že všetky jej pohľadávky voči povinnému boli uspokojené, a následne spoločnosť MarS MS, s.r.o. dňa 23.10.2020 prijíma peňažné prostriedky na uspokojenie pohľadávky vymáhanej

v tomto exekučnom konaní. Inými slovami povedané, jedna a tá istá spoločnosť MarS MS, s.r.o. v relatívne krátkom časovom období od 02.10.2020 do 23.10.2020 deklaruje, že došlo k zmene veriteľa vymáhanej pohľadávky titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky, túto skutočnosť aj bezodkladne povinnému oznamuje, na strane druhej sa ako veriteľ vymáhanej pohľadávky voči povinnému stále správa a prijíma hotovostné peňažné plnenie, ku ktorému dochádza len 4 dni po tom, ako písomne v inom exekučnom konaní táto istá spoločnosť deklaruje, že všetky pohľadávky voči povinnému má vysporiadané ich splnením a rovnaké 4 dni po tom, ako sa do dispozičnej sféry povinného dostáva Oznámenie tejto spoločnosti o postúpení predmetnej pohľadávky. Súd si preto len záverom dovoľí položiť rečnícku otázku, v záujmoch koho vlastne spoločnosť MarS MS, s.r.o. koná, pretože tieto záujmy sú diametrálne odlišné z pohľadu toho ktorého konateľa tejto spoločnosti. Napriek už naznačenému, súd každý z relevantných úkonov spoločnosti MarS MS, s.r.o. posudzoval nie v intenciách jej záujmov, ale výlučne v intenciách zákonných, a teda v intenciách, či ten ktorý úkon tejto spoločnosti bol urobený osobou, ktorá bola v čase vykonania úkonu oprávnená v mene spoločnosti ako jej konateľ konať, a to so všetkými s tým spojenými následkami a účinkami voči adresátom týchto úkonov.

24. Teda, vychádzajúc zo skutočností, že nie sú dané žiadne dôvody na zastavenie exekúcie, taxatívne uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to dôvody preukazujúce zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočností brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd zmenil sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka v jeho I. výrokovej vete, a to tak že návrh povinného na zastavenie exekúcie, v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ako nedôvodný zamietal.

25. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich a v tejto súvislosti posudzoval aj ostatné sťažnosťou napadnuté výroky predmetného uznesenia vyššieho súdneho úradníka týkajúce sa trov konania a trov exekúcie.

26. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

30. Povinnému nevznikol nárok na náhradu trov v súvislosti s ním podaným návrhom na zastavenie exekúcie, keďže súd na jeho návrh exekúciu nezastavil.

31. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov, ktoré platil v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, avšak oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom

konaní uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, vrátane konania o sťažnosti oprávneného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou oprávneného nepriznal, čím súd zmenil III. výrokovú vetu sťažnosťou napadnutého uznesenia.

32. Súd poukazom na zamietnutie návrhu povinného na zastavenie exekúcie pristúpil v tomto sťažnostnom konaní aj k zrušeniu pôvodne IV. výrokovej vety napadnutého uznesenia, nakoľko tento výrok pre nezastavenie exekúcie stratil opodstatnenie. II. výroková veta uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom sťažnosťou napadnutá nebola, a preto táto časť predmetného uznesenia zodpovedajúca jeho II. výrokovej vete zostala týmto rozhodnutím súdu o sťažnosti nedotknutá.

33. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (